

Textele Studiilor Biblice

Trim. II, 2020

Cum să interpretăm Scriptura

Cuprins:

<i>Studiul 1</i>	2
Caracterul unic al Bibliei.....	2
<i>Studiul 2</i>	6
Originea Bibliei.....	6
<i>Studiul 3</i>	8
Isus, apostolii și Biblia.....	8
<i>Studiul 4</i>	11
Biblia - sursa de autoritate a credinței noastre.....	11
<i>Studiul 5</i>	13
Sola Scriptura.....	13
<i>Studiul 6</i>	15
De ce este nevoie de interpretare?.....	15
<i>Studiul 7</i>	18
Limbaj, text și context.....	18
<i>Studiul 8</i>	21
Cartea Geneza și facerea lumii (I).....	21
<i>Studiul 9</i>	24
Cartea Geneza și facerea lumii (II).....	24
<i>Studiul 10</i>	30
Biblia ca istorie.....	30
<i>Studiul 11</i>	38
Biblia și profetația.....	38
<i>Studiul 12</i>	42
Interpretarea pasajelor dificile.....	42
<i>Studiul 13</i>	44
Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu.....	44

Caracterul unic al Bibliei

Textul de memorat: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”
(Psalmii 119:105)

Duminică, 29 martie – Cuvântul viu al lui Dumnezeu

- Deuteronomul 32:45-47;** 45. După ce a isprăvit Moise de rostit toate cuvintele acestea înaintea întregului Israel,
46. le-a zis: „Puneți-vă la inimă toate cuvintele pe care vă jur astăzi să le porunciți copiilor voștri, ca să păzească și să împlinească toate cuvintele Legii acesteia.
47. Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul.”
- Ioan 1:1-5,14;** 1. La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2. El era la început cu Dumnezeu.
3. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.
4. În El era viața, și viața era lumina oamenilor.
5. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.
14. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl

Ioan 14:6; 6. Isus i-a zis: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

Deuteronomul 32:47; Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul.

Luni, 30 martie – De către cine și unde a fost scrisă Biblia?

- Exodul 2:10;** Copilul a crescut, și ea l-a adus fetei lui faraon; și el i-a fost fiu. I-a pus numele Moise; „căci”, a zis ea, „l-am scos din ape.”

Amos 7:14; Amos a răspuns lui Amația: „Eu nu sunt nici proroc, nici fiu de proroc; ci sunt păstor și strângător de smochine de Egipt.

Ieremia 1:1-6; 1. Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, unul din preoții din Anatot, din țara lui Beniamin.

2. Cuvântul Domnului i-a vorbit pe vremea lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, în al treisprezecelea an al domniei lui,

3. și pe vremea lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până pe vremea când a fost dus Ierusalimul în robie, în luna a cincea.

4. „Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:

5. „Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecul mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecul ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”

6. Eu am răspuns: „Ah! Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil.”

- Daniel 6:1-5;** 1. Darius a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția;
2. a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nicio pagubă.
3. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.
4. Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l părăscă în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de muștrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșală la el și niciun lucru rău.
5. Atunci oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!”

Matei 9:9; De acolo, Isus a mers mai departe și a văzut pe un om, numit Matei, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine.” Omul acela s-a sculat și a mers după El.

- Filipeni 3:3-6;** 3. Căci cei tăiați împrejur suntem noi care slujim lui Dumnezeu prin Duhul lui Dumnezeu, care ne lăudăm în Hristos Isus și care nu ne punem încrederea în lucrurile pământești.
4. Măcar că eu aș avea pricină de încredere chiar în lucrurile pământești. Dacă altul crede că se poate încrede în lucrurile pământești, eu și mai mult;
5. eu, care sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, evreu din evrei; în ce privește Legea, fariseu;
6. în ce privește râvna, prigonitor al Bisericii; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană.

Apocalipsa 1:9; Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaş cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă aflam în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.

Marti, 31 martie – Biblia și profeția

4. **Geneza 49:8-12;** 8. Iuda, tu vei primi laudele fraților tăi; mâna ta va apuca de ceafă pe vrăjmașii tăi. Fiii tatălui tău se vor închina până la pământ înaintea ta.
9. Iuda este un pui de leu. Tu te-ai întors de la măcel, fiule! Iuda își pleacă genunchii, se culcă întocmai ca un leu, ca o leoaică: cine-l va scula?
10. Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de El vor asculta popoarele.
11. El își leagă măgarul de viță și, de cel mai bun butuc de viță, mânzul măgăriței lui; își spală haina în vin, și mantaua în sângele strugurilor.
12. Are ochii roșii de vin și dinții albi de lapte.

- Psalmi 22:12-18;** 12. O mulțime de tauri sunt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară.
13. Își deschid gura împotriva mea ca un leu care sfâșie și răcnește.
14. Am ajuns ca apa care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara și se topește înăuntrul meu.
15. Mi se usucă puterea ca lutul și mi se lipește limba de cerul gurii: m-ai adus în țărâna morții.
16. Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele:
17. toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc;
18. își împart hainele mele între ei și trag la sorti pentru cămașa mea.

- Isaia 53:3-7;** 3. Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.
4. Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.

5. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți.

6. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.

7. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.

Daniel 9:2,27; 2. În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmurile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.

27. El va face un legământ trainic cu mulți timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare, și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

Mica 5:2; „Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.”

Maleahi 3:1; „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți; iată că vine – zice Domnul oștirilor.

Zaharia 9:9; Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.

Miercuri, 1 aprilie – Biblia și istoria

5. **1 Corinteni 15:3-5,51-55;** 3. V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi;

4. că a fost îngropat, și a înviat a treia zi, după Scripturi;

5. și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.

51. Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

52. într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

53. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.

55. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”

Romani 8:11; Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

1 Tesaloniceni 4:14; Căci, dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.

Joi, 2 aprilie – Puterea transformatoare a Cuvântului

6. **2 Împărați 22:3-20;** 3. În anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, împăratul a trimis în Casa Domnului pe Șafan, logofătul, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam. El i-a zis:

4. „Suie-te la marele preot Hilchia și spune-i să strângă argintul adus în Casa Domnului, pe care l-au primit de la popor cei ce păzesc pragul.
 5. Să se dea argintul acesta în mâinile meșterilor însărcinați cu lucrarea în Casa Domnului. Și să-l dea celor ce lucrează la dregerea stricăciunilor Casei Domnului,
 6. anume: dulgherilor, zidarilor și pietrarilor, pentru cumpărăturile de lemn și de pietre cioplite, trebuitoare pentru dregerea stricăciunilor Casei.
 7. Dar să nu li se ceară socoteala de argintul dat în mâinile lor, căci ei lucrează cinstit.”
 8. Atunci marele preot Hilchia a zis lui Șafan, logofătul: „Am găsit cartea Legii în Casa Domnului.” Și Hilchia a dat cartea lui Șafan, și Șafan a citit-o.
 9. Apoi logofătul Șafan s-a dus să dea socoteală împăratului și a zis: „Slujitorii tăi au strâns argintul care se afla în Casă și l-au dat în mâinile meșterilor însărcinați cu facerea lucrării în Casa Domnului.”
 10. Șafan, logofătul, a mai spus împăratului: „Preotul Hilchia mi-a dat o carte.” Și Șafan a citit-o înaintea împăratului.
 11. Când a auzit împăratul cuvintele din cartea Legii, și-a sfâșiat hainele.
 12. Și împăratul a dat porunca aceasta preotului Hilchia, lui Ahicam, fiul lui Șafan, lui Acbor, fiul lui Mica, lui Șafan, logofătul, și lui Asaia, slujitorul împăratului:
 13. „Duceți-vă și întrebați pe Domnul pentru mine, pentru popor și pentru Iuda, cu privire la cuvintele cărții acesteia care s-a găsit; căci mare este mânia Domnului care s-a aprins împotriva noastră, pentru că părinții noștri n-au ascultat de cuvintele cărții acesteia și n-au împlinit tot ce ne este poruncit în ea.”
 14. Preotul Hilchia, Ahicam, Acbor, Șafan și Asaia, s-au dus la prorocița Hulda, nevasta lui Șalum, fiul lui Tieva, fiul lui Harhas, păzitorul veșmintelor. Ea locuia la Ierusalim, în cealaltă mahala a cetății. După ce i-au vorbit,
 15. ea le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel: „Spuneți omului care v-a trimis la mine:
 16. „Așa vorbește Domnul: „Iată, voi trimite nenorociri asupra locului acestuia și asupra locuitorilor lui, după toate cuvintele cărții pe care a citit-o împăratul lui Iuda.
 17. Pentru că M-au părăsit și au adus tămâie altor dumnezei, mâniindu-Mă prin toate lucrările mâinilor lor, mânia Mea s-a aprins împotriva locului acestuia și nu se va stinge.”
 18. Dar să spuneți împăratului lui Iuda care v-a trimis să întrebați pe Domnul: „Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel despre cuvintele pe care le-ai auzit:
 19. „Pentru că ți s-a mișcat inima, pentru că te-ai smerit înaintea Domnului când ai auzit ce am spus împotriva acestui loc și împotriva locuitorilor lui, care vor ajunge de spaimă și de blestem, și pentru că ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea Mea, și Eu am auzit - zice Domnul. -
 20. De aceea, iată, te voi adăuga la părinții tăi, vei fi adăugat în pace în mormântul tău și nu-ți vor vedea ochii toate nenorocirile pe care le voi aduce asupra locului acestuia.” Ei au adus împăratului răspunsul acesta.
7. **Ioan 16:13;** Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.

Ioan 17:17; Sfînțește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

Evrei 4:12; Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.

Romani 12:2; Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

Originea Bibliei

Textul de memorat: „De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi, care credeți.” (1 Tesaloniceni 2:13)

Duminică, 5 aprilie – Revelația divină a Bibliei

1. **2 Petru 1:19-21; 19.** Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.
20. Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură.
21. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.

Luni, 6 aprilie – Procesul inspirației

2. **2 Petru 1:21;** Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.
2 Timotei 3:16; Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,
Deuteronomul 18:18; Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.

Marti, 7 aprilie – Cuvântul scris al lui Dumnezeu

3. **Exodul 34:27;** Domnul a zis lui Moise: „Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine și cu Israel!”
4. **Exodul 17:14; 24:4; 14.** Domnul a zis lui Moise: "Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi șterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri."
4. Moise a scris toate cuvintele Domnului. Apoi s-a sculat dis-de-dimineață, a zidit un altar la poalele muntelui și a ridicat douăsprezece pietre pentru cele douăsprezece seminții ale lui Israel.
Iosua 24:26; Iosua a scris aceste lucruri în cartea Legii lui Dumnezeu. A luat o piatră mare și a ridicat-o acolo sub stejarul care era în locul închinat Domnului.
Ieremia 30:2; Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: „Scrie într-o carte toate cuvintele pe care ți le-am spus.
Apocalipsa 1:11,19; 21:5; 22:18,19; 11. care zicea: "Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă. Ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea."
19. Scrie, dar, lucrurile pe care le-ai văzut, lucrurile care sunt și cele care au să fie după ele.

5. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi." Și a adăugat: "Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate."

18. Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.

19. Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta."

Miercuri, 8 aprilie – Hristos și Scriptura

5. **Ioan 1:14**; Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.

Ioan 2:22; Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.

Ioan 8:31,32; 31. Și a zis iudeilor care crezuseră în El: "Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei;

32. veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi."

Ioan 17:17; Sfîntește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.

Joi, 9 aprilie – Biblia înțeleasă prin credință

6. **Evrei 11:3,6**; 3. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

6. Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

Isus, apostolii și Biblia

Textul de memorat: „Drept răspuns, Isus i-a zis: «Este scris: 'Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.'»” (Matei 4:4)

Duminică, 12 aprilie – „Este scris”

1. **Matei 4:1-11;** 1. Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustiu, ca să fie ispitit de diavolul.
2. Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă a flămânzit.
3. Ispititorul s-a apropiat de El și I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini."
4. Drept răspuns, Isus i-a zis: "Este scris: "Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu."
5. Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe streășina Templului
6. și I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris: "El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră."
7. "De asemenea este scris", a zis Isus: "Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău."
8. Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor și I-a zis:
9. "Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie."
10. "Pleacă, Satano", i-a răspuns Isus. "Căci este scris: "Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești."
11. Atunci diavolul L-a lăsat. Și deodată au venit la Isus niște îngeri și au început să-I slujească.

Luni, 13 aprilie – Isus și Legea

2. **Matei 5:17-20;** 17. Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorociei; am venit nu să stric, ci să împlinesc.
18. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.
19. Așa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.
20. Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.

Matei 22:29; Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

Matei 23:2,3; 2. a zis: "Cărturarii și fariseii șed pe scaunul lui Moise.

3. Deci toate lucrurile pe care vă spun ei să le păziți, păziți-le și faceți-le; dar după faptele lor să nu faceți. Căci ei zic, dar nu fac.

3. **Matei 22:37-40;** 37. Isus i-a răspuns: "Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău."
38. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.
39. Iar a doua, asemenea ei, este: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți."
40. În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Prorociei."

Marți, 14 aprilie – Isus și toată Scriptura

4. **Luca 24:13-35,44,45;** 13. În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim;
14. și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.
15. Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei.
16. Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.
17. El le-a zis: "Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?" Și ei s-au oprit, uitându-se triști.
18. Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, I-a zis: "Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?"
19. "Ce?", le-a zis El. Și ei I-au răspuns: "Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.
20. Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte și L-au răstignit?
21. Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.
22. Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-diminează la mormânt,
23. nu I-au găsit trupul și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri care ziceau că El este viu.
24. Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut."
25. Atunci Isus le-a zis: "O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!
26. Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?"
27. Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.
28. Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.
29. Dar ei au stăruit de El și au zis: "Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut." Și a intrat să rămână cu ei.
30. Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o.
31. Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.
32. Și au zis unul către altul: "Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?"
33. S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc
34. și zicând: "A înviat Domnul cu adevărat și S-a arătat lui Simon."
35. Și au istorisit ce li se întâmplase pe drum și cum L-au cunoscut la frângerea pâinii.
- 44.** Apoi le-a zis: "Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi."
45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

Miercuri, 15 aprilie – Isus și originea Bibliei

5. **Matei 12:3,4;** 3. Dar Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit ce a făcut David, când a flămâzit el și cei ce erau împreună cu el?
4. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?

Matei 24:38; În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie,

Marcu 10:6-8; 6. Dar de la începutul lumii "Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.
7. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa.
8. Și cei doi vor fi un singur trup." Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.

Luca 4:25-27; 25. Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat cerul să nu dea ploaie trei ani și șase luni și când a venit o foamete mare peste toată țara, erau multe văduve în Israel;
26. și totuși Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, afară de o văduvă din Sarepta Sidonului.
27. Și mulți leproși erau în Israel, pe vremea prorocului Elisei; și totuși niciunul din ei n-a fost curățat, afară de Naaman, sirianul."

Luca 11:51; De la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta!

Joi, 16 aprilie – Apostolii și Biblia

6. **Faptele 4:24-26;** 24. Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu și au zis: "Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele!
25. Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: "Pentru ce se întărează neamurile și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte?
26. Împărații pământului s-au răsculat și domnitorii s-au unit împotriva Domnului și împotriva Unsului Său."

Faptele 13:32-36; 32. Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri,
33. Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor, înviind pe Isus; după cum este scris în psalmul al doilea: "Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut."
34. Că L-a înviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: "Vă voi împlini, cu toată credințioșia, făgăduințele sfinte pe care le-am făcut lui David."
35. De aceea mai zice și în alt Psalm: "Nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea."
36. Și David, după ce a slujit celor din vremea lui, după planul lui Dumnezeu, a murit, a fost îngropat lângă părinții săi și a văzut putrezirea.

Romani 9:17; Fiindcă Scriptura zice lui faraon: „Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea și pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul.”

Galateni 3:8; Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: „Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine.”

Biblia - sursa de autoritate a credinței noastre

Textul de memorat: „*«La Lege și la mărturie!» Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.*” (Isaia 8:20)

Duminică, 19 aprilie – Tradiția

- Marcu 7:1-13;** 1. Fariseii și câțiva cărturari, veniți din Ierusalim, s-au adunat la Isus.
2. Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prânzind cu mâinile necurate, adică nespălate. -
3. Fariseii însă și toți iudeii nu mănâncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mâinile, după datina bătrânilor.
4. Și când se întorc din piață, nu mănâncă decât după ce s-au scaldat. Sunt multe alte obiceiuri pe care au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor. -
5. Și fariseii și cărturarii L-au întrebat: "Pentru ce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrânilor, ci prânzesc cu mâinile nespălate?"
6. Isus le-a răspuns: "Fățarnicilor, bine a prorocit Isaia despre voi, după cum este scris: "Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
7. Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești."
8. Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea."
9. El le-a mai zis: "Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră."
10. Căci Moise a zis: "Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta"; și: "Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea."
11. Voi, dimpotrivă, ziceți: "Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: "Ori cu ce te-aș putea ajuta este "Corban", adică dat lui Dumnezeu, face bine";
12. și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa.
13. Și așa, ați desființat Cuvântul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!"
- 1 Corinteni 11:2;** Vă laud că în toate privințele vă aduceți aminte de mine și că țineți învățăturile întocmai cum vi le-am dat.

2 Tesaloniceni 3:6; În Numele Domnului nostru Isus Hristos, vă poruncim, fraților, să vă depărtați de orice frate care trăiește în neorânduială, și nu după învățăturile pe care le-ați primit de la noi.

Luni, 20 aprilie – Experiența

- Romani 2:4;** Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?
Tit 3:4,5; 4. Dar, când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și dragostea Lui de oameni,
5. El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt.
- 2 Corinteni 11:1-3;** 1. O, de ați putea suferi puțintică nebunie din partea mea! Ei, haide, suferiți-mă!
2. Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.

- texte -

Studiul 4 – Biblia - sursa de autoritate a credinței noastre

3. Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Hristos.

Marcu 12:28-31; 28. *Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine saducheilor, a venit la El și L-a întrebat: "Care este cea dintâi dintre toate poruncile?"*

29. *Isus i-a răspuns: "Cea dintâi este aceasta: "Ascultă Israele! Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn";*

30. *și: "Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta"; iată porunca dintâi.*

31. *Iar a doua este următoarea: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși." Nu este altă poruncă mai mare decât acestea."*

Marti, 21 aprilie – Cultura

5. **1 Ioan 2:15-17;** 15. Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

16. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și laudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.

17. Și lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

Miercuri, 22 aprilie – Rațiunea

6. **2 Corinteni 10:5,6;** 5. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

6. Îndată ce se va săvârși ascultarea aceasta din partea voastră, suntem gata să pedepsim orice neascultare.

Proverbele 1:7; Frica Domnului este începutul științei; dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura.

Proverbele 9:10; Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților este priceperea.

Joi, 23 aprilie – Biblia

7. **Ioan 5:46,47;** 46. Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.

47. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

Ioan 7:38; Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura."

Sola Scriptura

Textul de memorat: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” (Evrei 4:12)

Duminică, 26 aprilie – Scriptura ca normă

1. **1 Corinteni 4:1-6;** 1. Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.
2. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.
3. Cât despre mine, prea puțin îmi pasă dacă sunt judecat de voi sau de un scaun omenesc de judecată. Ba încă, nici eu însumi nu mă mai judec pe mine.
4. Căci n-am nimic împotriva mea; totuși nu pentru aceasta sunt socotit neprihănit: Cel ce mă judecă este Domnul.
5. De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.
6. Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, în icoană de vorbire, cu privire la mine și la Apolo, ca prin noi înșine să învățați să nu treceți peste "ce este scris": și niciunul din voi să nu se fălească deloc cu unul împotriva celuilalt.

Faptele 17:10-11; 10. Frații au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Bereea. Când au sosit, au intrat în sinagoga iudeilor.

11. Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.

Luni, 27 aprilie – Unitatea Scripturii

2. **Tit 1:9;** Să se țină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învățătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învățătura sănătoasă și să înfrunte pe potrivnici.

2 Timotei 1:13; Dreptarul învățăturilor sănătoase, pe care le-ai auzit de la mine, ține-l cu credința și dragostea care este în Hristos Isus.

Marti, 28 aprilie – Claritatea Scripturii

3. **Matei 21:42; 22:31;** 42. Isus le-a zis: "N-ați citit niciodată în Scripturi că: "Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri"?

31. Cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice:

Matei 12:3,5; 3. Dar Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau împreună cu el?"

5. Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuși sunt nevinovați?

Matei 19:4; 24:15; 4. Drept răspuns, El le-a zis: "Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.

15. De aceea, când veți vedea "urâciunea pustiirii", despre care a vorbit prorocul Daniel, "așezată în Locul Sfânt" - cine citește să înțeleagă!

Marcu 12:10,26; 10. Oare n-ați citit locul acesta din Scriptură: "Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului;

26. În ce privește învierea morților, oare n-ați citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre "Rug", ce i-a spus Dumnezeu, când a zis: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov"?

Marcu 13:14; Când veți vedea „urâciunea pustiirii” stând acolo unde nu se cade să fie – cine citește să înțeleagă – atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți.

Luca 6:3; Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David când a flămânzit, el și cei ce erau împreună cu el?

Miercuri, 29 aprilie – Scriptura se interpretează singură

4. **Luca 24:27,44,45;** 27. Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

44. Apoi le-a zis: "Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi."

45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

Joi, 30 aprilie – Sola Scriptura și Ellen G. White

5. **Isaia 8:20;** La Lege și la mărturie!” Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta.

De ce este nevoie de interpretare?

Textul de memorat: „Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.” (Evrei 11:6)

Duminică, 3 mai – Presupunerile

1. **Luca 24:36-45;** 36. Pe când vorbeau ei astfel, însuși Isus a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!"
37. Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh.
38. Dar El le-a zis: "Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă?
39. Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu."
40. (Și, după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și picioarele Sale.)
41. Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, El le-a zis: "Aveți aici ceva de mâncare?"
42. I-au dat o bucată de pește fript și un fagure de miere.
43. El le-a luat și a mâncat înaintea lor.
44. Apoi le-a zis: "Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi."
45. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile.

Luni, 4 mai – Traducerea și interpretarea

2. **1 Corinteni 12:10; 14:26;** 10. altuia, puterea să facă minuni; altuia prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor.
26. Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați laolaltă, dacă unul din voi are o cântare, altul, o învățătură, altul, o descoperire, altul, o vorbă în altă limbă, altul, o tălmăcire, toate să se facă spre zidirea sufletească.

Ioan 1:41; 9:7; 41. El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon și i-a zis: "Noi am găsit pe Mesia" (care tălmăcit înseamnă Hristos).

7. și i-a zis: "Du-te de te spală în scaldătoarea Siloamului" (care tălmăcit înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat și s-a întors văzând bine.

Faptele 9:36; În Iope, era o ucenică numită Tabita, nume care în tălmăcire se zice Dorca. Ea făcea o mulțime de fapte bune și milostenii.

Luca 24:27; Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

Marti, 5 mai – Biblia și cultura

3. **Faptele 17:16-32;** 16. Pe când îi aștepta Pavel în Atena, i se întărâta duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli.
17. În sinagogă stătea deci de vorbă cu iudeii și cu oamenii temători de Dumnezeu, iar în piață stătea de vorbă în fiecare zi cu aceia pe care-i întâlnea.

18. Unii din filosofii epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. Și unii ziceau: "Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, ziceau: "Pare că vestește niște dumnezei străini."
19. Atunci l-au luat, l-au dus la Areopag și au zis: "Putem să știm care este această învățătură nouă pe care o vestești tu?"
20. Fiindcă tu ne aduci ceva ciudat la auz. Am vrea, dar, să știm ce vrea să zică aceasta."
21. Căci toți atenienii și străinii care stăteau în Atena nu-și petreceau vremea cu nimic altceva decât să spună sau să asculte ceva nou.
22. Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a zis: "Bărbați atenieni! În toate privințele vă găsesc foarte religioși.
23. Căci, pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar pe care este scris: "Unui Dumnezeu necunoscut!" Ei bine, ceea ce voi cinstiți fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.
24. Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini.
25. El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.
26. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,
27. ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi.
28. Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poezii voștri: "Suntem din neamul Lui..."
29. Astfel, dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.
30. Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască;
31. pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită, prin faptul că L-a înviat din morți..."
32. Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: "Asupra acestor lucruri te vom asculta altă dată."

Miercuri, 6 mai – Natura noastră păcătoasă

4. **Ioan 9:39-41**; 39. Apoi Isus a zis: "Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd să vadă, și cei ce văd să ajungă orbi."
40. Unii din fariseii care erau lângă El, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: "Doar n-om fi și noi orbi!"
41. "Dacă ați fi orbi", le-a răspuns Isus, "n-ați avea păcat; dar acum ziceți: "Vedem." Tocmai de aceea, păcatul vostru rămâne.
- Ioan 12:42,43**; 42. Totuși, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El; dar, de frica fariseilor, nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă.
43. Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.

Joi, 7 mai – De ce este importantă interpretarea

5. **Neemia 8:1-3,8**; 1. Când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor. Atunci tot poporul s-a strâns ca un singur om pe locul deschis dinaintea porții apelor. Au zis cărturarului Ezra să se ducă să ia cartea Legii lui Moise dată de Domnul lui Israel.
2. Și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării, alcătuită din bărbați și femei și din toți cei ce erau în stare s-o înțeleagă. Era întâia zi a lunii a șaptea.

3. Ezra a citit în carte de dimineață până la amiază, pe locul deschis dinaintea porții apelor, în fața bărbaților și femeilor și în fața celor ce erau în stare s-o înțeleagă. Tot poporul a fost cu luare aminte la citirea cărții Legii.
8. Ei citeau deslușit în cartea Legii lui Dumnezeu și-i arătau înțelesul, ca să-i facă să înțeleagă ce citiseră.
6. **2 Petru 3:15,16;** 15. După ce au părăsit calea cea dreaptă, au rătăcit și au urmat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata fărădelegii.
16. Dar a fost muștrat aspru pentru călcarea lui de lege: o măgăriță necuvântătoare, care a început să vorbească cu glas omenesc, a pus frâu nebuniei prorocului.

Apocalipsa 14:6-12; 6. *Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.*

7. *El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"*

8. *Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!"*

9. *Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,*

10. va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!

12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus."

Limbaj, text și context

Textul de memorat: „*Luați cartea aceasta a Legii și puneți-o lângă chivotul legământului Domnului Dumnezeului vostru ca să fie acolo ca martoră împotriva ta.*” (Deuteronomul 31:26)

Duminică, 10 mai – Înțelegerea Scripturii

1. **2 Timotei 3:16,17;** 16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,
17. pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.
2. **Deuteronomul 32:46,47;** 46. le-a zis: "Puneți-vă la inimă toate cuvintele pe care vă jur astăzi să le porunciți copiilor voștri, ca să păzească și să împlinească toate cuvintele Legii acesteia.
47. Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul."

Deuteronomul 32:47; *Căci nu este un lucru fără însemnătate pentru voi; este viața voastră, și prin aceasta vă veți lungi zilele în țara pe care o veți lua în stăpânire, după ce veți trece Iordanul.*

Luni, 11 mai – Cuvintele și semnificația lor

3. **1 Împărați 3:6;** Solomon a răspuns: „Tu ai arătat o mare bunăvoință față de robul Tău David, tatăl meu, pentru că umbla înaintea Ta în credincioșie, în dreptate și în curăție de inimă față de Tine; i-ai păstrat această mare bunăvoință și i-ai dat un fiu, care șade pe scaunul lui de domnie, cum se vede astăzi.

Psalmi 57:3; El îmi va trimite izbăvire din cer, în timp ce prigonitorul meu îmi aruncă ocări. (Oprire)
Da, Dumnezeu Își va trimite bunătatea și credincioșia.

Psalmi 66:20; Binecuvântat să fie Dumnezeu, care nu mi-a lepădat rugăciunea și nu mi-a îndepărtat bunătatea Lui!

Psalmi 143:8; Fă-mă să aud dis-de-diminează bunătatea Ta, căci mă încred în Tine. Arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul.

Mica 7:20; Vei da cu credincioșie lui Iacov și vei ține cu îndurare față de Avraam ce ai jurat părinților noștri în zilele de odinioară.

4. **Numeri 6:24-26;** 24. "Domnul să te binecuvânteze și să te păzească!
25. Domnul să facă să lumineze fața Lui peste tine și să Se îndure de tine!
26. Domnul să-și înalțe fața peste tine și să-ți dea pacea!

Iov 3:26; N-am nici liniște, nici pace, nici odihnă, și necazul dă peste mine.

Psalmi 29:11; Domnul dă tărie poporului Său, Domnul binecuvântă pe poporul Său cu pace.

Isaia 9:6; Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

Isaia 32:17; Lucrarea neprihănirii va fi pacea; roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie.

Marti, 12 mai – Repetiție, modele de cuvinte și semnificație

5. **Geneza 1:26,27;** 26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ."
27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

Isaia 6:1-3; 1. În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

2. Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau.

3. Strigau unul la altul și ziceau: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!"

Miercuri, 13 mai – Text și context

6. **Geneza 1:27;** Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

Geneza 2:7; Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.

Geneza 2:15-23; 15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.

16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

17. dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit."

18. Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."

19. Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.

20. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar pentru om nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.

21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

23. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi "femeie", pentru că a fost luată din om."

1 Corinteni 1:20; Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prosti Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

Joi, 14 mai – Cărțile și mesajul lor

7. **Geneza 15:1-5;** 1. După aceste întâmplări, cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: "Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare."

2. Avram a răspuns: "Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc."
3. Și Avram a zis: "Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu."
4. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: "Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău."
5. Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: "Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri." Și i-a zis: "Așa va fi sămânța ta."

Geneza 22:17,18; 17. te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.

18. Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!"

Cartea Geneza și facerea lumii (I)

Textul de memorat: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor.” (Ioan 1:1-4)

Duminică, 17 mai – La început...

1. **Geneza 1:1;** La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.
2. **Ioan 1:1-3;** 1. La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2. El era la început cu Dumnezeu.
3. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.

Evrei 1:1,2; 1. După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu,
2. la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.

Luni, 18 mai – Zilele creației

3. **Geneza 1:3-5;** 3. Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.
4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.
5. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.

Exodul 20:8-11; 8. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

9. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.

10. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici străinul care este în casa ta.

11. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

(1 Corinteni 15:52); Într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

Marti, 19 mai – Sabatul și creația

4. **Geneza 2:1-3;** 1. Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.
2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

Exodul 20:8-11; 8. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

9. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.

10. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

11. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

Marcu 2:27; Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;

Apocalipsa 14:7; El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Apocalipsa 14:7; Exodul 20:11; 7. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"

11. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

Miercuri, 20 mai – Creațiunea și căsătoria

5. **Geneza 1:26-28;** 26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ."

27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

28. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."

Geneza 2:18,21-24; 18. Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."

21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

23. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi "femeie", pentru că a fost luată din om."

24. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

Matei 19:3-6; 3. Fariseii au venit la El și, ca să-L ispitească, I-au zis: "Oare este îngăduiut unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?"

4. Drept răspuns, El le-a zis: "Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască

5. și a zis: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup"?

Joi, 21 mai – Creațiunea, căderea în păcat și jertfa Mântuitorului

6. **Geneza 1:31;** Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Geneza 2:15-17; 15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.

16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

17. dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit."

Geneza 3:1-7; 1. Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: "Să nu mâncați din toți pomii din grădină"?"

2. Femeia a răspuns șarpelui: "Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

3. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: "Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți."

4. Atunci șarpele a zis femeii: "Hotărât, că nu veți muri,

5. dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul."

6. Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

7. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.

7. **Geneza 2:15-17;** 15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.

16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

17. dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit."

Romani 5:12; 6:23; 12. De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...

23. Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

Cartea Geneza și facerea lumii (II)

Textul de memorat: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.” (Psalmii 19:1)

Duminică, 24 mai – Este Pământul plat?

1. **Apocalipsa 7:1;** După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

Apocalipsa 20:7,8; 7. Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat

8. și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

2. **Iov 26:7-10;** 7. El întinde miazănoaptea asupra golului, și spânzură pământul pe nimic.
8. Leagă apele în norii Săi, și norii nu se sparg sub greutatea lor.
9. Acoperă fața scaunului Său de domnie și Își întinde norul peste el.
10. A tras o boltă pe fața apelor, ca hotar între lumină și întuneric.

Isaia 40:21,22; 21. Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului?

22. El șade deasupra cercului pământului, și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o maramă subțire și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el.

Luni, 25 mai – Creațiunea în literatura veche

3. **Geneza 1-2:4; Capitolul 1** 1. La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.
2. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.
3. Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.
4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.
5. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.
6. Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."
7. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.
8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.
9. Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul!" Și așa a fost.
10. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
11. Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.
12. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
13. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.

14. Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;
15. și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.
16. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.
17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.
20. Dumnezeu a zis: "Să mișune apele de viețuitoare și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."
21. Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.
22. Dumnezeu le-a binecuvântat și a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ."
23. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.
24. Dumnezeu a zis: "Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târătoare și fiare pământești, după soiul lor." Și așa a fost.
25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târătoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.
26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ."
27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.
28. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."
29. Și Dumnezeu a zis: "Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.
30. Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde." Și așa a fost.
31. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Capitolul 2

1. Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.
2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.
4. Iată istoria cerurilor și a pământului, când au fost făcute.

Marti, 26 mai – Geneza și miturile Antichității

4. **Geneza 1:14-19;** 14. Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;
15. și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.
16. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.
17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.

5. **Geneza 2:7,18-24;** 7. Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.
18. Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."
19. Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.
20. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar pentru om nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.
21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.
22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.
23. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi "femeie", pentru că a fost luată din om."
24. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

Miercuri, 27 mai – Creațiunea și timpul

6. **Geneza 5 și 11; Capitolul 5** 1. Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.
2. I-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat și le-a dat numele de "om", în ziua când au fost făcuți.
3. La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui și i-a pus numele Set.
4. După nașterea lui Set, Adam a trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice.
5. Toate zilele pe care le-a trăit Adam au fost de nouă sute treizeci de ani; apoi a murit.
6. La vârsta de o sută cincini ani, Set a născut pe Enos.
7. După nașterea lui Enos, Set a mai trăit opt sute șapte ani și a născut fii și fiice.
8. Toate zilele lui Set au fost de nouă sute doisprezece ani; apoi a murit.
9. La vârsta de nouăzeci de ani, Enos a născut pe Cainan.
10. După nașterea lui Cainan, Enos a mai trăit opt sute cincisprezece ani și a născut fii și fiice.
11. Toate zilele lui Enos au fost de nouă sute cincini ani; apoi a murit.
12. La vârsta de șaptezeci de ani, Cainan a născut pe Mahalaleel.
13. După nașterea lui Mahalaleel, Cainan a mai trăit opt sute patruzeci de ani; și a născut fii și fiice.
14. Toate zilele lui Cainan au fost de nouă sute zece ani; apoi a murit.
15. La vârsta de șaizeci și cincini de ani, Mahalaleel a născut pe Iared.
16. După nașterea lui Iared, Mahalaleel a mai trăit opt sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.
17. Toate zilele lui Mahalaleel au fost de opt sute nouăzeci și cincini de ani; apoi a murit.
18. La vârsta de o sută șaizeci și doi de ani, Iared a născut pe Enoh.
19. După nașterea lui Enoh, Iared a mai trăit opt sute de ani; și a născut fii și fiice.
20. Toate zilele lui Iared au fost de nouă sute șaizeci și doi de ani; apoi a murit.
21. La vârsta de șaizeci și cincini de ani, Enoh a născut pe Metusala.
22. După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și a născut fii și fiice.
23. Toate zilele lui Enoh au fost trei sute șaizeci și cincini de ani.
24. Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.
25. La vârsta de o sută optzeci și șapte de ani, Metusala a născut pe Lameh.
26. După nașterea lui Lameh, Metusala a mai trăit șapte sute optzeci și doi de ani; și a născut fii și fiice.
27. Toate zilele lui Metusala au fost de nouă sute șaizeci și nouă de ani; apoi a murit.
28. La vârsta de o sută optzeci și doi de ani, Lameh a născut un fiu.
29. El i-a pus numele Noe, zicând: "Acesta ne va mângâia pentru osteneala și truda mâinilor noastre, care vin din acest pământ pe care l-a blestemat Domnul."
30. După nașterea lui Noe, Lameh a mai trăit cincini sute nouăzeci și cincini de ani; și a născut fii și fiice.
31. Toate zilele lui Lameh au fost de șapte sute șaptezeci și șapte de ani; apoi a murit.

32. Noe, la vârsta de cinci sute de ani, a născut pe Sem, Ham și Iafet.

Capitolul 11

1. Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.
2. Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear; și au descălecat acolo.
3. Și au zis unul către altul: "Haidem! să facem cărămizi și să le ardem bine în foc." Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.
4. Și au mai zis: "Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!"
5. Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.
6. Și Domnul a zis: "Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.
7. Haidem! să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!"
8. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea.
9. De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.
10. Iată spița neamului lui Sem: La vârsta de o sută de ani, Sem a născut pe Arpașad, la doi ani după potop.
11. După nașterea lui Arpașad, Sem a trăit cinci sute de ani; și a născut fii și fiice.
12. La vârsta de treizeci și cinci de ani, Arpașad a născut pe Șelah.
13. După nașterea lui Șelah, Arpașad a mai trăit patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.
14. La vârsta de treizeci de ani, Șelah a născut pe Eber.
15. După nașterea lui Eber, Șelah a mai trăit patru sute trei ani; și a născut fii și fiice.
16. La vârsta de treizeci și patru de ani, Eber a născut pe Peleg.
17. După nașterea lui Peleg, Eber a mai trăit patru sute treizeci de ani; și a născut fii și fiice.
18. La vârsta de treizeci de ani, Peleg a născut pe Reu.
19. După nașterea lui Reu, Peleg a mai trăit două sute nouă ani; și a născut fii și fiice.
20. La vârsta de treizeci și doi de ani, Reu a născut pe Serug.
21. După nașterea lui Serug, Reu a mai trăit două sute șapte ani; și a născut fii și fiice.
22. La vârsta de treizeci de ani, Serug a născut pe Nahor.
23. După nașterea lui Nahor, Serug a mai trăit două sute de ani; și a născut fii și fiice.
24. La vârsta de douăzeci și nouă de ani, Nahor a născut pe Terah.
25. După nașterea lui Terah, Nahor a mai trăit o sută nouăsprezece ani; și a născut fii și fiice.
26. La vârsta de șaptezeci de ani, Terah a născut pe Avram, pe Nahor și pe Haran.
27. Iată spița neamului lui Terah: Terah a născut pe Avram, pe Nahor și pe Haran. - Haran a născut pe Lot.
28. Și Haran a murit în fața tatălui său, Terah, în țara în care se născuse, în Ur, în Haldeea. -
29. Avram și Nahor și-au luat neveste. Numele nevestei lui Avram era Sarai, și numele nevestei lui Nahor era Milca, fiica lui Haran, tatăl Milcăi și Iscăi.
30. Sarai era stearpă: n-avea copii deloc.
31. Terah a luat pe fiul său, Avram, și pe Lot, fiul lui Haran, fiul fiului său, și pe Sarai, nora sa, nevasta fiului său, Avram. Au ieșit împreună din Ur, din Haldeea, ca să meargă în țara Canaan. Au venit până la Haran și s-au așezat acolo.
32. Zilele lui Terah au fost de două sute cinci ani; și Terah a murit în Haran.

1 Timotei 1:4 și Tit 3:9; 4. și să nu se țină de basme și de înșirări de neamuri fără sfârșit, care dau naștere mai mult la certuri de vorbe decât fac să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin credință, așa fac și acum.

9. Dar de întrebările nebune, de înșirările de neamuri, de certuri și ciorovăieli privitoare la Lege, ferește-te, căci sunt nefolositoare și zadarnice.

Joi, 28 mai – Creațiunea în Scriptură

7. Geneza 1-11; –

Matei 19:4,5; 4. Drept răspuns, El le-a zis: "Oare n-ați citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască
5. și a zis: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup"?

Marcu 10:6-9; 6. Dar de la începutul lumii "Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.
7. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa.
8. Și cei doi vor fi un singur trup." Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.
9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."

Luca 11:50,51; 50. ca să se ceară de la acest neam sângele tuturor prorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii:
51. de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, ucis între altar și Templu; da, vă spun, se va cere de la neamul acesta!

Ioan 1:1-3; 1. La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2. El era la început cu Dumnezeu.
3. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.

Faptele 14:15; „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi suntem oameni de aceeași fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeul cel Viu, care a făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ele.

Romani 1:20; În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți;

2 Corinteni 4:6; Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.

Efeseni 3:9; Și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile;

1 Timotei 2:12-15; 12. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.
13. Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva.
14. Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.
15. Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de fii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie.

Iacov 3:9; Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

1 Petru 3:20; Care fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete, și anume opt.

Iuda 11, 14; 11. Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!
14. Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, când a zis: "Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi,

Apocalipsa 2:7; 3:14; 22:2,3; 7. Cine are urechi să asculte ce zice bisericilor Duhul: "Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu."

- *texte* -

Studiul 9 – Cartea Geneza și facerea lumii (II)

14. Îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i: "Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, Începutul zidirii lui Dumnezeu:
2. În mijlocul pieței cetății și pe cele două maluri ale râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.
3. Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

Biblia ca istorie

Textul de memorat: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.” (Exodul 20:2)

Duminică, 31 mai – David, Solomon și monarhia

1. **1 Samuel 17;** 1. Filistenii și-au strâns oștile ca să facă război și s-au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; au tăbărât între Soco și Azeca, la Efes-Damim.
2. Saul și bărbații lui Israel s-au strâns și ei; au tăbărât în valea Terebinților și s-au așezat în linie de bătaie împotriva filistenilor.
3. Filistenii se așezaseră pe un munte de o parte, și Israel pe un munte de cealaltă parte: doar valea îi despărțea.
4. Atunci a ieșit un om din tabăra filistenilor și a înaintat între cele două oștiri. El se numea Goliat, era din Gat și avea o înălțime de șase coți și o palmă.
5. Pe cap avea un coif de aramă și purta niște zale de solzi, în greutate de cinci mii de sicli de aramă.
6. Avea niște tureci de aramă peste fluierile picioarelor și o pavăză de aramă între umeri.
7. Coadă sulitei lui era ca un sul de țesut, și fierul sulitei cântărea șase sute de sicli de fier. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui.
8. Filisteanul s-a oprit; și, vorbind oștilor lui Israel așezate în șiruri de bătaie, le-a strigat: "Pentru ce ieșiți să vă așezați în șiruri de bătaie? Nu sunt eu filistean și nu sunteți voi slujitorii lui Saul? Alegeți un om care să se coboare împotriva mea!
9. Dacă va putea să se bată cu mine și să mă omoare, noi vom fi robii voștri; dar dacă-l voi birui și-l voi omorî eu, voi ne veți fi robi nouă și ne veți sluji."
10. Filisteanul a mai zis: "Arunc astăzi o ocară asupra oștirii lui Israel! Dați-mi un om ca să mă lupt cu el."
11. Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale filisteanului și s-au înspăimântat și au fost cuprinși de o mare frică.
12. Și David era fiul efratitului aceuia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt fii. Pe vremea lui Saul, el era bătrân, înaintat în vârstă.
13. Cei trei fiii mai mari ai lui Isai urmaseră pe Saul la război; întâiul născut din cei trei fii ai lui care porniseră la război se numea Eliab, al doilea, Abinadab, și al treilea, Șama.
14. David era cel mai tânăr. Și când cei trei mai mari au urmat pe Saul,
15. David a plecat de la Saul și s-a întors la Betleem ca să pască oile tatălui său.
16. Filisteanul înainta dimineața și seara și s-a înfățișat astfel timp de patruzeci de zile.
17. Isai a zis fiului său David: "Ia pentru frații tăi efa aceasta de grâu prăjit și aceste zece pâini și aleargă în tabără la frații tăi;
18. du și aceste zece cașuri de brânză căpeteniei care este peste mia lor. Să vezi dacă frații tăi sunt bine și să-mi aduci vești temeinice.
19. Ei sunt cu Saul și cu toți bărbații lui Israel în valea Terebinților în război cu filistenii."
20. David s-a sculat dis-de-dimineață. A lăsat oile în seama unui paznic, și-a luat lucrurile și a plecat, cum îi poruncise Isai. Când a ajuns în tabără, oștirea pornise să se așeze în șiruri de bătaie și scotea strigăte de război.
21. Israel și filistenii s-au așezat în șiruri de bătaie, oștire către oștire.
22. David a dat lucrurile pe care le avea în mâinile celui ce păzea calabalăcurile și a alergat la șirurile de bătaie. Cum a ajuns, a întrebat pe frații săi de sănătate.
23. Pe când vorbea cu ei, iată că filisteanul din Gat, numit Goliat, a înaintat între cele două oștiri, ieșind afară din șirurile filistenilor. A rostit aceleași cuvinte ca mai înainte, și David le-a auzit.
24. La vederea acestui om, toți cei din Israel au fugit dinaintea lui și i-a apucat o mare frică.

25. Fiecare zicea: "Ați văzut pe omul acesta înaintând? A înaintat ca să arunce ocară asupra lui Israel! Dacă-l va omorî cineva, împăratul îl va umple de bogății, îi va da de nevastă pe fiica sa și va scuti de dări casa tatălui său în Israel."
26. David a zis oamenilor de lângă el: "Ce se va face aceluia care va omorî pe filisteanul acesta și va lua ocară deasupra lui Israel? Cine este filisteanul acesta, acest netăiat împrejur, ca să ocărăscă oștirea Dumnezeului celui Viu?"
27. Poporul, spunând din nou aceleași lucruri, i-a zis: "Așa și așa se va face aceluia care-l va omorî."
28. Eliab, fratele lui cel mai mare, care-l auzise vorbind cu oamenii aceștia, s-a aprins de mânie împotriva lui David. Și a zis: "Pentru ce te-ai coborât tu și cui ai lăsat acele puține oi în pustiu? Îți cunosc eu mândria și răutatea inimii. Te-ai coborât ca să vezi lupta."
29. David a răspuns: "Ce-am făcut oare? Nu pot să vorbesc astfel?"
30. Și s-a întors de la el ca să vorbească cu altul, și i-a pus aceleași întrebări. Poporul i-a răspuns ca și întâia dată.
31. Când s-au auzit cuvintele rostite de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimis să-l caute.
32. David a zis lui Saul: "Nimeni să nu-și piardă nădejdea din pricina filisteanului acestuia. Robul tău va merge să se bată cu el."
33. Saul a zis lui David: "Nu poți să te duci să te bați cu filisteanul acesta, căci tu ești un copil, și el este un om războinic din tinerețea lui."
34. David a zis lui Saul: "Robul tău păștea oile tatălui său. Și când un leu sau un urs venea să-i ia o oaie din turmă,
35. alergam după el, îl loveam și-i smulgeam oaia din gură. Dacă se ridica împotriva mea, îl apucam de falcă, îl loveam și-l omoram.
36. Așa a doborât robul tău leul și ursul; și cu filisteanul acesta, cu acest netăiat împrejur, va fi ca și cu unul din ei, căci a ocărăț oștirea Dumnezeului celui Viu."
37. David a mai zis: "Domnul, care m-a izbăvit din gheara leului și din laba ursului, mă va izbăvi și din mâna acestui filistean." Și Saul a zis lui David: "Du-te, și Domnul să fie cu tine!"
38. Saul a îmbrăcat pe David cu hainele lui, i-a pus pe cap un coif de aramă și l-a îmbrăcat cu o platoșă.
39. David a încins sabia lui Saul peste hainele lui și a vrut să meargă, căci nu încercase încă să meargă cu ele. Apoi a zis lui Saul: "Nu pot să merg cu armătura aceasta, căci nu sunt obișnuit cu ea." Și s-a dezbrăcat de ea.
40. Și-a luat toiagul în mână, și-a ales din pârâu cinci pietre netede și le-a pus în traista lui de păstor și în buzunarul hainei. Apoi, cu praștia în mână, a înaintat împotriva filisteanului.
41. Filisteanul s-a apropiat puțin câte puțin de David, și omul care-i ducea scutul mergea înaintea lui.
42. Filisteanul s-a uitat și, când a zărit pe David, a râs de el, căci nu vedea în el decât un copil cu păr bălai și cu fața frumoasă.
43. Filisteanul a zis lui David: "Ce! sunt câine, de vii la mine cu toiege?" Și, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui,
44. a adăugat: "Vino la mine, și-ți voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului."
45. David a zis filisteanului: "Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărăț-o.
46. Astăzi Domnul te va da în mâinile mele, te voi doborî și-ți voi tăia capul; astăzi voi da stârvurile taberei filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pământului. Și tot pământul va ști că Israel are un Dumnezeu.
47. Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin suliță. Căci biruința este a Domnului. Și El vă dă în mâinile noastre."
48. Îndată ce filisteanul a pornit să meargă înaintea lui David, David a alergat pe câmpul de bătaie înaintea filisteanului.
49. Și-a vârât mâna în traistă, a luat o piatră și a aruncat-o cu praștia; a lovit pe filistean în frunte, și piatra a intrat în fruntea filisteanului, care a căzut cu fața la pământ.
50. Astfel, cu o praștie și cu o piatră, David a fost mai tare decât filisteanul; l-a trântit la pământ și l-a omorât, fără să aibă sabie în mână.
51. A alergat, s-a oprit lângă filistean, i-a luat sabia, pe care i-a scos-o din teacă, l-a omorât și i-a tăiat capul. Filistenii, când au văzut că uriașul lor a murit, au luat-o la fugă.

52. Și bărbații lui Israel și Iuda au dat chiote și au pornit în urmărirea filistenilor până în vale și până la porțile Ecronului. Filistenii, răniți de moarte, au căzut pe drumul care duce la Șaaraim, până la Gat și până la Ecron.
53. Și copiii lui Israel s-au întors de la urmărirea filistenilor și le-au jefuit tabăra.
54. David a luat capul filisteanului și l-a dus la Ierusalim și a pus armele filisteanului în cortul său.
55. Când a văzut Saul pe David mergând împotriva filisteanului, a zis lui Abner, căpetenia oștirii: "Al cui fiu este tânărul acesta, Abner?" Abner a răspuns: "Pe sufletul tău, împărate, că nu știu."
56. "Întrebă, dar, al cui fiu este tânărul acesta", a zis împăratul.
57. Și când s-a întors David după ce omorâse pe filistean, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mână capul filisteanului.
58. Saul i-a zis: "Al cui fiu ești, tinere?" Și David a răspuns: "Sunt fiul robului tău Isai, betleemitul."

Luni, 1 iunie – Isaia, Ezechia și Sanherib

2. **Isaia 36:1-3**; 1. În al paisprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăților întărite ale lui Iuda, și le-a luat.
2. Și împăratul Asiriei a trimis din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Rabșache cu o puternică oștire. Rabșache s-a oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul ogorului înălbitorului.
3. Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, s-a dus la el cu logofătul Șebna și cu Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul (arhivarul).

Isaia 37:14-38; 14. Ezechia a luat scrisoarea din mâna solilor și a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului, a întins-o înaintea Domnului

15. și l-a făcut următoarea rugăciune:

16. "Doamne al oștirilor, Dumnezeu lui Israel care șezi pe heruvimi! Tu ești singurul Dumnezeu al tuturor împărățiilor pământului! Tu ai făcut cerurile și pământul!

17. Doamne, pleacă-Ți urechea și ascultă! Doamne, deschide-Ți ochii și privește! Auzi toate cuvintele pe care le-a trimis Sanherib ca să batjocorească pe Dumnezeu cel Viu!

18. Este adevărat, Doamne, că împărații Asiriei au pustiit toate popoarele și țările lor

19. și că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mâinile omului, de lemn și de piatră. De aceea i-au nimicit.

20. Acum, Doamne Dumnezeu nostru, izbăvește-ne din mâna lui Sanherib, ca toate împărățiile pământului să știe că numai Tu, Doamne, ești Dumnezeu!"

21. Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis să spună lui Ezechia: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: "Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.

22. Iată cuvântul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: "Fecioara, fiica Sionului, te disprețuiește și își bate joc de tine; fata Ierusalimului dă din cap după tine.

23. Pe cine ai batjocorit și ai ocărât tu? Împotriva cui ți-ai ridicat glasul și ți-ai îndreptat ochii? Împotriva Sfântului lui Israel;

24. prin slujitorii tăi tu ai batjocorit pe Domnul și ai zis: "Cu mulțimea carelor mele m-am suit pe vârful munților, pe coastele Libanului, și voi tăia cedrii lui cei mai înalți, cei mai frumoși chiparoși ai lui, și voi ajunge pe culmea cea mai înaltă, în pădurea lui care este ca un pomet.

25. Am săpat izvoare și am băut din apele lor, și cu talpa picioarelor mele voi seca toate râurile Egiptului."

26. Dar n-ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult și că le-am hotărât din vremuri străvechi? Acum însă am dat voie să se împlinescă, pentru ca să prefaci cetăți tari în niște mormane de dărâmaturi.

27. Și locuitorii lor sunt neputincioși, înspăimântați și uluiți: sunt ca iarba de pe câmp și verdeața fragedă, ca iarba de pe acoperișuri și ca grâul care se usucă înainte de a da în spic.

28. Dar Eu știu când stai jos, când ieși afară, când intri și când ești mânios împotriva Mea.

29. Deci pentru că ești mânios împotriva Mea, și mândria ta a ajuns până la urechile Mele, voi pune veriga Mea în nările tale și zăbala Mea între buzele tale și te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit."

30. Și acesta să-ți fie semnul, Ezechia: anul acesta veți mânca ce va crește singur de la sine, și în al doilea an, ce va răsări din aceasta; dar în al treilea an veți semăna, veți secera, veți sădi vii și veți mânca din rodul lor.
31. Și ce va mai scăpa din casa lui Iuda și ce va mai rămâne iarăși va prinde rădăcini dedesubt și va aduce rod deasupra.
32. Căci din Ierusalim va ieși o rămășiță, și din muntele Sionului, cei izbăviți. Iată ce va face râvna Domnului oștirilor.
33. De aceea așa vorbește Domnul despre împăratul Asiriei: "El nu va intra în cetatea aceasta, nu va arunca săgeți în ea, nu-i va sta înaintea cu scuturi și nu va ridica întărituri de șanțuri împotriva ei.
34. Ci se va întoarce pe drumul pe care a venit și nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul,
35. căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o scap, din pricina Mea și din pricina robului Meu David!"
36. Îngerul Domnului a ieșit și a ucis în tabăra asirienilor o sută optzeci și cinci de mii de oameni. Și, când s-au sculat dimineața, iată că toți aceștia erau niște trupuri moarte.
37. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, și-a ridicat tabăra, a plecat și s-a întors; și a rămas la Ninive.
38. Și, pe când stătea cu fața la pământ rugându-se în casa lui Nisroc, dumnezeul său, fiii săi, Adramalec și Șarețer, l-au lovit cu sabia și au fugit în țara Ararat. Și, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.

Marti, 2 iunie – Daniel, Nebucadnețar și Babilonul

3. **Daniel 1 și 5; Capitolul 1** 1. În al treilea an al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat.
2. Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.
3. Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească,
4. niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeilor.
5. Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul de care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba împăratului.
6. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.
7. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar, lui Hanania, Șadrac, lui Mișael, Meșac, și lui Azaria, Abed-Nego.
8. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.
9. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.
10. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: "Mă tem numai de domnul meu, împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului."
11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:
12. "Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut;
13. să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!"
14. El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat zece zile.
15. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului.
16. Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite și le dădea zarzavaturi.
17. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.
18. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.

19. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea, ei au fost primiți în slujba împăratului.
20. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.
21. Așa a dus-o Daniel până în anul dintâi al împăratului Cirus.

Capitolul 5

1. Împăratul Belșatar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui și a băut vin înaintea lor.
2. Și, în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care le luase tatăl său, Nebucadnețar, din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
3. Au adus îndată vasele de aur care fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.
4. Au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră.
5. În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om și au scris în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână care a scris.
6. Atunci împăratul a îngălbenit, și gândurile atât l-au tulburat, că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.
7. Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cititorii în stele, haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvântul și a zis înțelepților Babilonului: "Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va tâlcui va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntșor de aur la gât și va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției."
8. Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tâlcuiască împăratului.
9. Din pricina aceasta, împăratul Belșatar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit, și mai marii lui au rămas încremeniți.
10. Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvântul și a vorbit astfel: "Să trăiești veșnic, împărate! Să nu te tulbure gândurile tale și să nu ți se îngălbenească fața!
11. În împărăția ta este un om care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți; și pe vremea tatălui tău, s-a găsit la el lumină, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea, împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, haldei, ghicitori,
12. și anume, pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Belșatar, un duh înalt, știință și pricepere, puțința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele și să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat, dar, Daniel, și el îți va da tâlcuirea!"
13. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: "Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda pe care i-a adus aici din Iuda, tatăl meu, împăratul?"
14. Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor și că la tine se găsește lumină, pricepere și o înțelepciune nemaipomenită.
15. Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe cititorii în stele ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiască; dar n-au putut să tâlcuiască aceste cuvinte.
16. Am aflat că tu poți să tâlcuiesti și să dezlegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiesti, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lăntșor de aur la gât și vei avea locul al treilea în cârmuirea împărăției!"
17. Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: "Ține-ți darurile și dă altuia răsplătirile tale! Totuși voi citi împăratului scrierea și i-o voi tâlcui.
18. Împărate, Dumnezeu cel Preaînalt dăduse tatălui tău, Nebucadnețar, împărăție, mărimă, slavă și strălucire;
19. și, din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și cobora pe cine voia.
20. Dar când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui;

21. a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut că Dumnezeu cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.
22. Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri.
23. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta și ai băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și fiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud și nici nu pricep nimic și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!
24. De aceea a trimis El acest cap de mână care a scris scrierea aceasta.
25. Iată însă scrierea care a fost scrisă: "Numărat, numărat, cântărit și împărțit!"
26. Și iată tâlcuirea acestor cuvinte: Numărat înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt.
27. Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!
28. Împărțit înseamnă că împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor!"
29. Îndată Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lăntișor de aur la gât și au dat de știre că va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.
30. Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul haldeilor, a fost omorât.
31. Și a pus mâna pe împărăție Darius, medul, care era în vârstă de șizeci și doi de ani.

Daniel 1:8; Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.

Miercuri, 3 iunie – Isus din istorie

4. **Matei 26:57-67;** 57. Cei ce au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.
58. Petru L-a urmat de departe, până la curtea marelui preot; apoi a intrat înăuntru și a șezut jos cu aprozii, ca să vadă sfârșitul.
59. Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.
60. Dar n-au găsit niciuna, măcar că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi
61. și au spus: "Acesta a zis: "Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile."
62. Marele preot s-a sculat în picioare și I-a zis: "Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?"
63. Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul și I-a zis: "Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu."
64. "Da", i-a răspuns Isus, "sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului."
65. Atunci marele preot și-a rupt hainele și a zis: "A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.
66. Ce credeți?" Ei au răspuns: "Este vinovat, să fie pedepsit cu moartea."
67. Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii și L-au pălmuțit,

Ioan 11:45-53; 45. Mulți din iudeii care veniseră la Maria, când au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.

46. Dar unii din ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus.
47. Atunci preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat soborul și au zis: "Ce vom face? Omul acesta face multe minuni.
48. Dacă-L lăsăm așa, toți vor crede în El, și vor veni romanii și ne vor nimici și locul nostru și neamul."
49. Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: "Voi nu știți nimic;
50. oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?"
51. Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el; ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru neam.

52. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.

53. Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare.

Ioan 18:29-31; 29. Pilat deci a ieșit afară la ei și le-a zis: "Ce pâră aduceți împotriva Omului acestuia?"

30. Drept răspuns, ei i-au zis: "Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mâinile tale."

31. Atunci Pilat le-a zis: "Luați-L voi și judecați-L după Legea voastră." "Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorâm pe nimeni", i-au zis iudeii.

Joi, 4 iunie – Credința și istoria

5. **Evrei 11**; 1. Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

2. Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

3. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

4. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.

5. Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.

6. Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

7. Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.

8. Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.

9. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.

10. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

11. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.

12. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.

13. În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

14. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

15. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.

16. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.

17. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

18. El căruia i se spusese: "În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!"

19. Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

20. Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare.

21. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și "s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său."

22. Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale.

23. Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

24. Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui faraon,

25. ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.
26. El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.
27. Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.
28. Prin credință a prăznuit el Paștile și a făcut stropirea sângelui, pentru ca nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.
29. Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.
30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.
31. Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.
32. Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de proroci!
33. Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,
34. au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.
35. Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea, și au fost chinuiți.
36. Alții au suferit batjocuri, bătaii, lanțuri și închisoare;
37. au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu ferăstrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizonieri, munciți -
38. ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.
39. Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;
40. pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.

Biblia și profeția

Textul de memorat: „Și el mi-a zis: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!»” (Daniel 8:14)

Duminică, 7 iunie – Istoricismul și profeția

1. **Daniel 2:27-45; 27.** Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: "Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:
29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.
30. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.
31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.
34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmase chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!
39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică."

2. **Ioan 14:29**; Și v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca atunci când se vor întâmpla, să credeți.

Luni, 8 iunie – Principiul an-zi

3. **Numeri 14:34**; După cum în patruzeci de zile ați iscodit țara, tot așa, patruzeci de ani veți purta pedeapsa fărădelegilor voastre; adică un an de fiecare zi: și veți ști atunci ce înseamnă să-Mi trag Eu mâna de la voi.

Ezechiel 4:6; După ce vei isprăvi aceste zile, culcă-te a doua oară pe coasta dreaptă și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile; îți pun câte o zi pentru fiecare an.

Marti, 9 iunie – Identificarea cornului mic

4. **Daniel 7:1-25**; 1. În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.
2. Daniel a început și a zis: "În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.
3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.
4. Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.
5. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: "Scoală-te și mănâncă multă carne!"
6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.
7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.
8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.
9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.
10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.
11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars.
12. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.
13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.
14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.
15. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat.
16. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel:
17. "Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.
18. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie."
19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte; și era nespuse de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea;

20. și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.
21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,
22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.
23. El mi-a vorbit așa: "Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.
24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.
25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.

Daniel 8:1-13; 1. "În anul al treilea al domniei împăratului Belșatar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.

2. Când am avut vedenia aceasta mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele mă aflam lângă râul Ulai.

3. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.

4. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotriva și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.

5. Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.

6. A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.

7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.

8. Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.

9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.

10. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.

11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.

12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.

13. Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: "În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmate și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaș și oștirea?"

Miercuri, 10 iunie – Judecata de cercetare

5. **Daniel 7:9-14;** 9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.

10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars.

12. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.

13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.

14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

Daniel 8:14,26; 14. Și el mi-a zis: "Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!"

26. Iar vedenia cu serile și diminețile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.

Joi, 11 iunie – Tipologia ca profeție

6. **1 Corinteni 10:1-13;** 1. Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,
2. toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;
3. toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească
4. și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stânca era Hristos.
5. Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustiu.
6. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.
7. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: "Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace."
8. Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.
9. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpî.
10. Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de nimicitorul.
11. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.
12. Astfel, dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.
13. Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.
7. **Matei 12:40;** Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecul chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.

Ioan 19:36; Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă Scriptura: „Niciunul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.”

Ioan 3:14,15; 14. Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,

15. pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Romani 5:14; Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celui ce avea să vină.

Ioan 1:29; A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!

Interpretarea pasajelor dificile

Textul de memorat: „Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.” (Petru 3:15,16)

Duminică, 14 iunie – Posibile motive pentru aparentele contradicții

1. **2 Timotei 2:10-15;** 10. De aceea răbd totul pentru cei aleși, pentru ca și ei să capete mântuirea care este în Hristos Isus, împreună cu slava veșnică.
 11. Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El.
 12. Dacă răbdăm, vom și împărați împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El Se va lepăda de noi.
 13. Dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios, căci nu Se poate tăgădui singur.
 14. Adu-le aminte de aceste lucruri și roagă-i fierbinte, înaintea lui Dumnezeu, să se ferească de certurile de cuvinte, care nu duc la alt folos decât la pieirea celor ce le ascultă.
 15. Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.

Luni, 15 iunie – Înfruntă dificultățile cu sinceritate și atenție

2. **1 Cronici 29:17 p.p.;** Știu, Dumnezeule, că Tu cercetezi inima și că iubești curăția de inimă;

Proverbele 2:7; El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție.

1 Timotei 4:16; Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățaturii pe care o dai altora; stăruie în aceste lucruri, căci, dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.

Marti, 16 iunie – Abordează dificultățile cu smerenie

3. **Iacov 4:6-10;** 6. Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: "Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți."
 7. Supuneți-vă, dar, lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.
 8. Apropiați-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor; curățați-vă inima, oameni cu inima împărțită!
 9. Simțiți-vă ticăloșia; tânguiți-vă și plângeți! Râsul vostru să se prefacă în tânguire, și bucuria voastră în întristare:
 10. smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.

2 Cronici 7:14; Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, și se va abate de la căile lui rele – îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.

Țefania 3:12; Voi lăsa în mijlocul tău un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.

Miercuri, 17 iunie – Hotărâre și răbdare

4. **Galateni 6:9**; Să nu obosem în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

Joi, 18 iunie – Scriptura și rugăciunea

5. **Faptele 17:11**; Iudeii aceștia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa.

Faptele 8:35; Atunci Filip a luat cuvântul, a început de la Scriptura aceasta și i-a propovăduit pe Isus.

Faptele 15:15,16; 15. Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele prorocilor, după cum este scris:

16. "După aceea Mă voi întoarce și voi ridica din nou cortul lui David din prăbușirea lui, îi voi zidi dărâmăturile și-l voi înălța din nou:

Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu

Textul de memorat: „Fiți împlinatori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.” (Iacov 1:22)

Duminică, 21 iunie – Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt

1. **Filipeni 2:12-16;** 12. Astfel, dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea.
13. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.
14. Faceți toate lucrurile fără cârtiri și fără șovăieli,
15. ca să fiți fără prihană și curați, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, în mijlocul unui neam ticălos și stricat, în care străluciți ca niște lumini în lume,
16. ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar.

Filipeni 2:16; ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n-am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar.

Deuteronomul 4:4; Iar voi, care v-ați alipit de Domnul Dumnezeuul vostru sunteți toți vii astăzi.

Luni, 22 iunie – Să învățăm de la Isus

2. **Luca 4:4,8,10-12;** 4. Isus i-a răspuns: "Este scris: "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu."
8. Drept răspuns, Isus i-a zis: "Înapoia Mea, Satano! Este scris: "Să te închini Domnului Dumnezeuului tău și numai Lui să-I slujești."
10. căci este scris: "El va porunci îngerilor Lui să Te păzească";
11. și: "ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră."
12. Isus i-a răspuns: "S-a spus: "Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău."

Marti, 23 iunie – Isus și Scriptura

3. **Ioan 5:45-47;** 45. Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea.
46. Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.
47. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

Miercuri, 24 iunie – Stai în liniște în prezența Cuvântului

4. **Psalzii 37:7;** Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El. Nu te mânia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul care își vede împlinirea planurilor lui rele.

Psalzii 46:10; „Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc pe pământ.”

Psalmii 62:1,2,5; 1. Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul.

2. Da, El este stâncă și ajutorul meu, turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.

5. Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea.

Joi, 25 iunie – Memorare și cântec

5. **Efeseni 5:19;** Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului.

Coloseni 3:16; Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.

[Salt la Cuprins](#)

Școala de Sabat audio

Responsabil de text: Viorel Tronaru

<http://www.7adventist.com/studiu/>

&